

mening større Fare for det offentlige Liv end for mange. Det foreliggende Lovforslag vil med de Ændringer, der ere foreslaaede, efter min Formening ikke blive saaledes, at man kan ønske det ophøjet til Lov, og jeg skulde derfor gerne se, at dette Lovforslag opnaaede samme Skæbne som saa mange andre, nemlig at det ikke kom videre end til at være Forslag.

Ordføreren (Koch): Jeg skal paa dette fremrykkede Tidspunkt fatte mig i Korthed; men der er faldet enkelte Bemærkninger, som jeg anser det for min Pligt at gøre Modbemærkninger til.

Med det ærede Medlem, der sidst talte, skal jeg ikke diskutere om, hvorvidt det er rigtigt eller urigtigt, at gaa til — ikke, som han udtrykte sig, at monopolisere Beværternæringen, men til at give den et indskrænket Omfang og sætte den under behørig Kontrol og Garanti med Hensyn til de Personer, der udøve den. Jeg anser hans Grundsætning om fuldstændig fri Næring paa Beværteromraadet for i høj Grad betænkelig, og jeg vil aldrig kunne være med til at give den min Tilslutning. Det har efter det ærede Medlems Udtalelser ved 1ste Behandling ikke overrasket mig — jeg tror heller ikke det øvrige Udvalg — at det ærede Medlem har maattet føle sig skuffet ved forskellige Forslag, som nu stilles af Udvalget, og jeg vil ogsaa oprigtig tilstaa, at vi heller ikke have arbejdet hen i den Retning, vi maatte antage, det ærede Medlem sympatiserede med.

Med Hensyn til § 11 dolerede det ærede Medlem over, at det skulde være overladt Politimestrene at skønne over, om Billardspil, Keglespil og lignende kunde give Anledning til Spil om uforholdsvis høje Pengebeløb. Jeg ved ikke, hvem der ellers skulde skønne over det; at det kan give Anledning til saadant højt Spil, er givet, og at det ikke er noget, man ganske ligegyldig kan se paa, om det finder Sted, mener jeg heller ikke kan være Genstand for nogen Tvist. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 7, at Enken eller den forlattede Hustru for at beholde Beværternæringen skal opfylde de samme Betingelser, som fordras af Manden, forekommer det mig netop, at den Grundsætning, vi gaa ud fra, fører til, at vi ogsaa maa holde paa, at Alderen maa være den samme for Konen som for Manden. Bestemmelsen om en Alder af 30 Aar har man jo sat ind netop, fordi man derigennem vilde sikre sig mod, at unge letsindige Mennesker forestaa en saadan Beværtning, hvor Fristelsen til at gøre

et eller andet urigtigt ikke er saa ganske ringe. Vi kunne derfor ikke skønne, at der er nogen Anledning til i denne Henseende at gøre nogen Undtagelse med Hensyn til Enker. Det Tilfælde er vel for Resten ikke saa hyppigt, at en saadan Enke efter en Gæstgiver eller Værtshusholder er yngre end 30 Aar, men er det Tilfældet, vilde det efter min Mening være urimeligt ikke at fordras af hende, ligesom man fordras af Manden, at hun skal have den Alder, som anses for den nødvendige Forudsætning for, at man kan vente en rolig og forstandig Bestyrelse for en saadan Beværtning.

Det højtærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) gjorde en Bemærkning med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 14 og 22, hvorom jeg blot vil sige dette, at det har forekommet Udvalget ret indlysende, at naar man vil give Tilladelse i Almindelighed til Beværtning af Lærere og Elever ved Skoler, bør man dog virkelig ikke forudsætte, at der nydes spirituøse Drikke. I Almindelighed er der ved alle offentlige Skoler en Art Beværtning hos Portneren. Portneren har forskellige Sager, som de paagældende kunne faa at styrke sig paa, og skulde der finde en uhindret Beværtning Sted med spirituøse Drikke, saa anser Udvalget det for i høj Grad betænkeligt. Det er derfor, vi have ment, at Bestemmelsen skulde flyttes hen til § 22, hvor den bliver ufarlig, thi derefter kan der ikke beværes med andet end skattefrit Øl og andre uskyldige Drikke. — Naar det ærede Medlem mente, at det var vanskeligt at overholde Bestemmelsen om, at Beværtningen paa Jærnbanestationer skulde være indskrænket til de rejsende og Jærnbanefunktionærer, saa vil jeg indrømme, at det kan være vanskeligt i det enkelte Tilfælde, og det sker vist ogsaa og vil ogsaa ske i Fremtiden, naar denne Bestemmelse bliver Lov, at af og til en og anden, som ikke kan henregnes til de to Kategorier, kommer ind og nyder noget. Men det ærede Medlem kan være overbevist om, at der ved Jærnbanestationerne trindt om i Landet i høj Grad drives et Uvæsen, og det er for at forhindre dette, at vi ønske denne Regel opstillet, som mulig kan være vanskelig at overholde, men som dog altsaa bestaar, og som i hvert Fald Jærnbanebestyrelsen, der jo vil være den nærmeste til at have Indseende med, hvorledes denne Beværtning drives, vil sørge for bliver haandhævet. Jeg tror, det vil være nødvendigt at sørge for, at der ikke etableres almindelige Beværtninger paa Jærnbanestationerne; det